



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1184

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 decembrie 2020

SUMAR

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 683 din 30 septembrie 2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București 2–7

REPUBLICĂRI

Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă 8–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 683**

din 30 septembrie 2020

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București, obiecție formulată de Guvernul României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.968 din 13 iulie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 969A/2020.

3. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate** Guvernul susține că legea criticată afectează, în mod ireparabil, proprietatea publică a statului, din patrimoniul căruia sunt transferate respectivele bunuri, fiind diminuată proprietatea publică a acestuia, garantată de art. 136 alin. (2) din Constituție. În acest context se arată că este necesară clarificarea regimului juridic al bunului în cauză, mai exact apartenența la proprietatea publică exclusivă a statului. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016), în cazul bunurilor care au fost declarate, prin lege organică, obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, acestea vor putea fi transferate din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale (și invers) printr-o lege organică. Totodată, art. 136 alin. (3) din Constituție reglementează bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice, printre acestea regăsindu-se și „*alte bunuri stabilite de legea organică*”, utilizându-se astfel criteriul declarației legii. Mai mult, potrivit art. 286 alin. (1) din Codul administrativ, „*Domeniul public este alcătuit din bunurile prevăzute la art. 136 alin. (3) din Constituție, din cele stabilite în anexele nr. 2—4 și din orice alte bunuri care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau de interes public, și sunt dobândite de stat sau de unitățile administrativ-teritoriale prin unul dintre modurile prevăzute de lege*”. În același sens, potrivit pct. 10 din anexa nr. 2 la Codul administrativ, „*infrastructura căilor ferate, inclusiv tunelele și lucrările de artă*” sunt menționate ca aparținând domeniului public al statului, iar art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române definește infrastructura feroviară ca fiind „*ansamblul elementelor necesare circulației și manevrei materialului rulant, clădirile stațiilor de cale ferată, cu facilitățile aferente, precum și celelalte clădiri și facilități*

destinate desfășurării transportului feroviar”, delimitând categoriile infrastructurii publice a statului de cea a infrastructurii private a statului, precum și de cele ale infrastructurii feroviare interoperabile (care se poate conecta la infrastructura feroviară transeuropeană) și ale infrastructurii feroviare neinteroperabile (care nu poate fi conectată la aceasta, aferentă traficului local).

4. De asemenea, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 enumeră părțile componente ale infrastructurii feroviare publice, iar elementele concrete ale acestora sunt prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 581/1998 privind înființarea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. prin reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române.

5. Așadar, se susține că numai în ipoteza în care bunul ce face obiectul transferului reglementat de legea criticată este de interes public național, transferul acestuia din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale poate opera numai prin lege, iar celelalte bunuri care aparțin domeniului public și care nu sunt declarate prin lege de interes național vor putea fi transferate din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale (și invers), în condițiile art. 292 alin. (1) din Codul administrativ. Se invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 384 din 29 mai 2019, paragrafele 58 și 59, și se arată că transferul bunurilor este posibil prin hotărâre a Guvernului, în condițiile art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, doar în măsura în care bunul vizat nu este declarat prin lege de interes național. Or, în această situație, se arată că promovarea demersului legislativ criticat poate crea premisele încălcării principiului separației puterilor în stat garantat de art. 1 alin. (4) din Constituție.

6. De asemenea, se mai susține că, în lipsa unei documentații justificative, care să susțină operațiunile juridice preconizate prin legea criticată, în speță fiind vorba de hotărârea autorității publice locale, în vederea garantării principiului autonomiei locale consacrat de art. 120 din Constituție, precum și în lipsa extrasului de carte funciară necesar pentru actele translativ de proprietate, conform art. 46 alin. (2) lit. i) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, soluțiile legislative preconizate pot crea premisele încălcării principiului respectării Constituției și a supremației legii garantat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

7. Pe rolul Curții Constituționale se află și obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București, obiecție formulată de Președintele României.

8. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.138 din 16 iulie 2020 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.009A/2020.

9. În motivarea obiecției de neconstituționalitate Președintele României susține că prin conținutul său normativ legea dedusă controlului de constituționalitate contravine art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 120 alin. (1), precum și art. 147 alin. (4) din Constituție.

10. În acest sens se arată că dispozițiile art. 860 alin. (3) din Codul civil, care reglementează trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers, conțin două teze: prima teza vizează bunurile ce formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, iar teza a doua are în vedere bunurile aflate în domeniul public al statului, dar care nu fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Bunurile care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice pot fi transferate din proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale în condițiile procedurale prevăzute de art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, care reglementează procedura la care face trimitere teza a doua din conținutul art. 860 din Codul civil.

11. Or, bunul vizat de legea criticată, respectiv un imobil-teren aferent liniei de cale ferată București Progresul—București—Cotroceni, nu reprezintă un bun proprietate publică exclusivă. Astfel, bunul al cărui transfer este reglementat prin legea criticată este nominalizat generic în categoria cuprinsă în pct. 10 din anexa nr. 2 la Codul administrativ, intitulată „*Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului*”, cu următorul cuprins: „10. *infrastructura căilor ferate, inclusiv tunelele și lucrările de artă*”. În privința acestor bunuri, prin Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, Curtea Constituțională a reținut că nominalizarea lor în listă nu are semnificația declarării ca bunuri ce fac obiectul exclusiv al proprietății publice, enumerarea din anexă având caracter exemplificativ, prin aceasta încercându-se o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor.

12. În aceste condiții, având în vedere că bunul supus transferului prin legea criticată nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în lipsa unei declarații exprese a legii organice, autorul obiecției arată că acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în aceea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului General al Municipiului București, potrivit art. 292 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, procedură la care face trimitere teza a doua a art. 860 din Codul civil. Astfel, prin nesocotirea acestor dispoziții legale incidente, se susține că legea criticată a fost adoptată cu încălcarea principiului legalității statuat în art. 1 alin. (5) din Constituție.

13. Mai mult, nerespectarea procedurii legale și lipsa manifestării de voință a Consiliului General al Municipiului București atrag și încălcarea art. 120 alin. (1) din Constituție, ce consacră principiul autonomiei locale. Se invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 384 din 29 mai 2019, paragrafele 51—52 și 55, cu concluzia că legea supusă controlului contravine și dispozițiilor art. 120 alin. (1) din Constituție.

14. De asemenea, în același sens, se mai invocă Decizia Curții Constituționale nr. 537 din 25 septembrie 2019, referitoare la procedura de transfer interdomenial al bunurilor proprietate publică, reglementată în prezent prin art. 292 alin. (1) din Codul administrativ, care a abrogat art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, prin care Curtea a reținut că dispozițiile art. 292 alin. (1) din Codul administrativ nu pot fi interpretate decât în conformitate cu Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragrafele 37, 41 și 55, respectiv că transferul unui bun, care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se va realiza prin hotărâre a Guvernului.

15. Se mai invocă jurisprudența unitară a Curții Constituționale prin care s-a statuat că legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc. În cazul în care Parlamentul își arogă competența de legiferare, în condițiile, domeniul și cu finalitatea urmărite, se încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, viciu care afectează legea în ansamblu.

16. Se mai susține și încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale, deoarece nu au fost respectate deciziile instanței de contencios constituțional referitoare la interdicerea reglementării prin lege cu privire la un caz determinat, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 537 și nr. 538 din 25 septembrie 2019, paragraful 27 și, respectiv, paragraful 28.

17. În concluzie, autorul obiecției solicită admiterea sesizării de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Legii privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București, în ansamblul ei.

18. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere, iar în temeiul art. 16 alin. (3) din același act normativ, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Avocatului Poporului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

19. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată. Se arată în acest sens, cu privire la criticile aduse prin raportare la nerespectarea art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție, că prin actul normativ formulat de legiuitor nu a fost încălcat niciunul dintre principiile consacrate de Legea fundamentală.

20. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 61 alin. (1), ale art. 102 alin. (1), ale art. 120 alin. (1), precum și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, se arată că actul normativ contestat are ca obiect de reglementare, în fapt, transmiterea unui teren aferent liniei C.F. București Progresul—București—Cotroceni, aflat în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București. Acest transfer este necesar pentru a se putea implementa o serie de proiecte de utilitate publică pe porțiunea dintre pasajul Toporași și pasajul Carol, în conformitate cu Strategia locală de dezvoltare durabilă a sectorului 5, aceste proiecte de utilitate publică propunând o nouă arteră carosabilă de categoria I pe direcția nord—sud, sub forma bulevardului Rocar, între pasajul Toporași și pasajul Rahova. Mai mult, din expunerea de motive rezultă și faptul că se intenționează și dezvoltarea de locuințe de necesitate și crearea unor zone HUB — creativ și alte HUB-uri pentru industrii energetice. În plus, vor fi amenajate o serie de spații verzi, având în vedere că sectorul 5 al municipiului București are cea mai mică suprafață de spații verzi, sub norma europeană pe cap de locuitor.

21. De asemenea, se mai arată că, în planul de acțiune elaborat pentru regenerarea urbană a cartierului Ferentari s-au constatat următoarele oportunități de dezvoltare: conturarea unei noi artere majore care să preia o parte a fluxului Capitalei dinspre centru spre zona de sud (Giurgiu, Măgurele), venind ca alternativă la Șoseaua Giurgiului și la Prelungirea Ferentari; racordarea unor zone ale cartierului Ferentari (Iacob Andrei, Zăbrăuți) la o arteră carosabilă principală, ceea ce ar deschide oportunități de dezvoltare economică și socială; o mai bună relație pe direcția nord—sud, în special cu centrul Bucureștiului, exploatarea caracterului radial al Capitalei (în continuarea intervențiilor la nivel zonal, unde propunerile pentru Iacob Andrei și Livezilor se concentrează pe exploatarea caracterului concentric); creșterea mobilității cu un grad mai mare de afectare a populației prin propunerea unei artere de gabarit important; construirea de locuințe de necesitate pe terenurile adiacente viitorului bulevard; implicațiile nu se restrâng astfel doar asupra mediului construit, ci redesenează identitatea teritoriului.

22. Se mai arată că toate aceste aspecte sunt integrate cu dimensiunea socială și ecologică, între zona dintre pasajul Carol și pasajul Rahova fiind prevăzută dezvoltarea de locuințe și spații verzi; dezvoltarea tramei stradale este realizată în strânsă legătură cu etapizarea regenerării fondului construit atât de locuințe colective, cât și de locuințe individuale acolo unde este cazul (intervenții de creare de punți de legătură între artere ce prezintă potențial de continuitate acolo unde raportul efect/efort se preconizează a fi supraunitar); creionarea unor potențiale spații publice vii, care să devină expresii ale opiniei publice (spații de manifestare a locatarilor, suficient de flexibile, astfel încât modul de utilizare să nu mai fie îngreunat de constrângeri fizice care nu sunt necesare (recreionarea identității colective locale); implementarea unor programe precum centre de cartier, centre sociale sau centre culturale; schimbarea de paradigmă la nivelul sferei sociale a cartierelor prin dezvoltarea de programe cu rol de promotor al procesului de regenerare urbană.

23. Se mai arată, în punctul de vedere exprimat în cauză de către președintele Camerei Deputaților, că, în condițiile în care tronsonul de cale ferată dintre Gara Progresu și Gara București Vest nu mai este funcțional, acest transfer ar degreva C.F.R. Infrastructură de o povară administrativă și ar duce la dezvoltarea zonei adiacente, aducând plusvaloare cetățenilor ce locuiesc în cartierul Ferentari și întregului București.

24. Se mai arată că, prin Adresa nr. 1.401 din data de 10 martie 2020, Consiliul Economic și Social a avizat favorabil proiectul de act normativ criticat în cauză, iar prin Adresa nr. 232 din data de 19 martie 2020, Consiliul Legislativ a avizat favorabil actul normativ contestat, cu observații și propuneri, modificări ce au fost operate în conținutul proiectului.

25. De asemenea, se mai arată că, la data de 23 iunie 2020, Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, Comisia juridică, de disciplină și imunități și Comisia pentru transporturi și infrastructură au examinat proiectul de Lege privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București și au hotărât cu majoritate de voturi întocmirea unui raport comun de adoptare a acestuia. Totodată, potrivit Adresei nr. 9.631 din 17 martie 2020, Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor susține adoptarea proiectului cu observațiile și propunerile formulate.

26. Se mai arată că Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precizează că inventarul bunurilor din domeniul public al statului se întocmește de ministere și se aprobă de Guvern. Inventarul

bunurilor aflate în administrarea Ministerului Transporturilor este prevăzut în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, Ministerul Transporturilor are obligația să supună spre adoptare acte normative de modificare a inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, bunuri aflate în patrimoniul său ori al instituțiilor publice aflate în subordinea sau sub autoritatea sa.

27. Totodată, se mai arată că, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. funcționează sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor. Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. este o unitate economică aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și care deține în concesiune, în conformitate cu prevederile legale, bunuri imobile care sunt cuprinse în inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului conform anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006.

28. Astfel, se arată că, pentru a respecta aceste exigențe legislative, la art. 3 din actul normativ supus controlului de constituționalitate se statuează: „(...) *Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor va elabora un proiect de hotărâre de Guvern privind modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor de domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, pe care îl va supune Guvernului spre adoptare.*”

29. Se mai arată că imobilul-teren ce face obiectul actului normativ criticat intră sub incidența prevederilor art. 860 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, respectiv acesta formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, potrivit pct. I subpct. 10 „*infrastructura căilor ferate, inclusiv tunelele și lucrările de artă*” din anexa la Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică (lege organică), cu modificările și completările ulterioare.

30. Totodată, se arată că, în situația în care sesizarea de neconstituționalitate ar fi admisă, s-ar crea discriminări sau un mod de lucru neunitar, întrucât etapele legislative obligatorii pe care actul normativ criticat le-a respectat au fost urmate și de alte acte normative ce nu au fost supuse controlului de constituționalitate (spre exemplu, Legea nr. 64/2019 privind transmiterea unor terenuri din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în domeniul public al orașului Huedin, comunei Sâncraiu și comunei Călățele). Astfel, se arată că proiectul de Lege privind transmiterea unor terenuri din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., în domeniul public al orașului Huedin, comunei Sâncraiu și comunei Călățele (act normativ ce a respectat aceeași procedură legislativă și care are un obiect de reglementare similar actului normativ contestat de Președintele României) a fost promulgat prin Decretul nr. 362/2019 (Legea nr. 64/2019).

31. **Guvernul**, în punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 1.009A/2020, apreciază că obiecția de neconstituționalitate formulată este întemeiată.

32. Se arată că legea supusă controlului de constituționalitate a fost adoptată de către Senat într-o anumită formă, iar Camera Deputaților a adoptat legea criticată într-o formă modificată în mod semnificativ, existând diferențe majore

între cele două forme. Raportat la acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că, în măsura în care există deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului se creează premisele încălcării principiului bicameralismului consacrat în art. 61 alin. (2) prin raportare la art. 75 din Constituția României.

33. De asemenea se mai arată că, în măsura în care bunul vizat de operațiunea de transfer interdomenial nu este un bun proprietate publică exclusivă a statului, situație în care transferul trebuie să aibă loc printr-o hotărâre a Guvernului, în temeiul art. 292 din Codul administrativ, legea criticată creează premisele încălcării principiului separației puterilor în stat garantat de art. 1 alin. (4) din Constituția României.

34. Totodată, deoarece operațiunile juridice preconizate prin această lege nu sunt susținute, pe de o parte, de o documentație justificativă (în speță fiind vorba de hotărârea autorității publice locale, în vederea garantării principiului autonomiei locale, consacrat de art. 120 din Constituție), iar, pe de altă parte, de extrasul de carte funciară necesar pentru actele translativ de proprietate, conform art. 46 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 7/1996, se mai arată că măsurile legislative preconizate pot crea premisele încălcării principiului respectării Constituției și a supremației legii garantat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

35. Cu privire la criticile aduse din perspectiva caracterului individual al legii criticate, raportat la prevederile constituționale din art. 1 alin. (5) din Constituție, se invocă cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 537 din 25 septembrie 2019, paragraful 22.

36. **Președintele Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

37. Curtea, având în vedere obiectul sesizărilor de neconstituționalitate, în temeiul art. 139 din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, a dispus conexarea Dosarului nr. 1.009A/2020 la Dosarul nr. 969A/2020, care este primul înregistrat.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

38. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

39. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București, în ansamblul ei, lege adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 29 iunie 2020. Legea criticată are trei articole și o anexă și prevede următoarele:

Art. 1: „— (1) *Se aprobă transmiterea unui bun imobil-teren, aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București.*

(2) *Contractul de concesiune încheiat între Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. se modifică în mod corespunzător, în condițiile legii.”*

Art. 2: „— (1) *Predarea-preluarea bunului imobil prevăzut la art. 1 se realizează în baza unui protocol de predare-primire în termen de cel mult 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*

(3) *După preluare, bunul imobil prevăzut la art. 1 este utilizat în vederea realizării programului de investiții constând în infrastructură rutieră și dezvoltare urbană aferentă.*

(4) *În situația în care bunul imobil transmis nu este folosit în conformitate cu destinația prevăzută la alin. (2) în termen de 5 ani, acesta revine în domeniul public al statului, în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în condițiile legii.*

(5) *Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor urmărește respectarea destinației bunului transferat.”*

Art. 3: „— În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Transporturilor Infrastructurii și Comunicațiilor va elabora un proiect de hotărâre de Guvern privind modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, pe care îl va supune Guvernului spre adoptare.”

40. Autorii sesizării susțin că legea criticată contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și alin. (5) privind principiul securității juridice, în componenta sa referitoare la calitatea legii, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 102 alin. (1) referitor la rolul Guvernului, art. 120 alin. (1) privind principiul autonomiei publice locale, art. 136 alin. (2) referitor la garantarea și ocrotirea proprietății publice, precum și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

(1) **Parcursul legislativ al legii analizate**

41. Propunerea legislativă a fost adoptată de Senat la data de 12 mai 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituție, după care a fost transmisă Camerei Deputaților. La data de 23 iunie 2020 a primit raport favorabil de la Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, de la Comisia juridică, de disciplină și imunități, precum și de la Comisia pentru transporturi și infrastructură, cu 5 amendamente admise.

42. Dezbaterile asupra propunerii legislative au avut loc la data de 24 iunie 2020, fiind adoptată de Camera decizională cu 193 de voturi „pentru”, 35 de voturi „contra” și 77 de abțineri. La aceeași dată a fost depusă la secretarul general al Camerei Deputaților, în vederea exercitării dreptului de sesizare asupra constituționalității legii, iar la data de 29 iunie 2020 a fost trimisă Președintelui României, în vederea promulgării. La data de 16 iulie 2020 a fost formulată o sesizare de neconstituționalitate de către Guvern, care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 969A/2020, iar la data de 16 iulie 2020 a fost formulată o sesizare de neconstituționalitate de către Președintele României, care face obiectul Dosarului nr. 1.009A/2020.

(2) **Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate**

43. În vederea soluționării prezentelor obiecții de neconstituționalitate este necesară verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate ale acestora, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează să fie cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă

analiza celorlalte condiții (a se vedea în acest sens Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 27, sau Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32).

44. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, obiecțiile de neconstituționalitate au fost formulate de Guvern (Dosar nr. 969A/2020) și, respectiv, de Președintele României (Dosar nr. 1.009A/2020) care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, au dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate.

45. Referitor la termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de două zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament. Cu privire la acest aspect se constată că legea supusă controlului a fost adoptată, în procedură ordinară, de Camera Deputaților, Cameră decizională, în data de 24 iunie 2020, a fost depusă, la aceeași dată, la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii și apoi trimisă spre promulgare, în data de 29 iunie 2020.

46. Prezentele sesizări au fost înregistrate la Curtea Constituțională în data de 13 iulie 2020 (Dosarul nr. 969A/2020) și, respectiv, 16 iulie 2020 (Dosarul nr. 1.009A/2020). Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizările de neconstituționalitate au fost formulate în termenul de 20 de zile prevăzut de art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, Curtea reține că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanța de control constituțional.

47. În vederea analizării îndeplinirii de către prezenta sesizare a celei de-a treia condiții de admisibilitate — obiectul controlului de constituționalitate, Curtea reține că cele două obiecții de neconstituționalitate vizează o lege adoptată de Parlament și trimisă spre promulgare, care nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și, deci, nu este în vigoare.

48. Așadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării astfel formulate, Curtea urmează să examineze pe fond obiecția de neconstituționalitate.

(3) Analiza obiecției de neconstituționalitate

49. Cu privire la transferul interdomenial al bunurilor proprietate publică, în jurisprudența constantă a Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din data de 15 iulie 2016) s-a statuat, cu valoare de principiu, că, potrivit art. 136 alin. (3) teza finală din Legea fundamentală, raportat la art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil, în situația în care bunurile formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului ori a unității administrativ-teritoriale, în temeiul unei legi organice, trecerea din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale sau invers operează numai printr-o modificare a legii organice, respectiv prin adoptarea unei legi organice de modificare a legii organice prin care bunurile au fost declarate obiect exclusiv al proprietății publice. În celelalte cazuri, Curtea a reținut că, potrivit art. 136 alin. (2) din Constituție raportat la art. 860 alin. (3) teza a doua din Codul civil, și anume atunci când bunurile pot aparține,

potrivit destinației lor, fie domeniului public al statului, fie domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, trecerea din domeniul public al statului în cel al unităților administrativ-teritoriale sau invers se face în condițiile legii, respectiv art. 9 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare [soluție legislativă reglementată, în prezent, de art. 292 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, care a abrogat Legea nr. 213/1998], și anume la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau, simetric, la cererea Guvernului, prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local.

50. Curtea a mai reținut, cu valoare de principiu, prin Decizia nr. 406 din 15 iunie 2016, precitată, paragraful 31, că, în situația particulară a bunurilor care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, singura posibilitate de transmitere a acestor bunuri din domeniul public al statului în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este aceea *ut singuli* (în acel caz, prin legea organică de modificare a legii organice prin care terenul a fost declarat obiect exclusiv al proprietății publice). De aceea, în această ipoteză, nu își găsesc aplicabilitate considerentele reținute în jurisprudența Curții, potrivit cărora legile astfel adoptate ar fi neconstituționale, întrucât ar avea caracter individual. Această situație particulară vizează însă numai bunurile care fac obiect exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, întemeindu-se pe prevederile art. 136 alin. (3) teza finală din Constituție, raportate la dispozițiile art. 860 alin. (3) teza întâi din Codul civil.

51. Pentru aceste bunuri, care nu constituie obiect exclusiv al proprietății publice, prin aceeași decizie, paragraful 28, Curtea a reținut că transferul se face în condițiile legii, respectiv, pentru cele care trec din proprietatea publică a statului în cea a unităților administrativ-teritoriale, acesta se realizează în condițiile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 [în prezent în condițiile art. 292 alin. (1) din Codul administrativ], prin hotărâre a Guvernului.

52. De asemenea, prin Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019, paragrafele 43—45, Curtea, constatând că transferurile interdomeniale ale bunurilor proprietate publică, reglementate de Legea nr. 213/1998 (în prezent art. 292 și art. 293 din Codul administrativ), se fac prin acte administrative — hotărâri ale Guvernului, la cererea consiliilor locale, județene sau a Consiliului General al Municipiului București, precum și la cererea Guvernului, prin hotărâri ale consiliilor menționate, a reținut că această arhitectură a Legii nr. 213/1998 se întemeiază pe dispozițiile art. 102 alin. (1) teza finală și ale art. 120 alin. (1) din Constituție. Pentru a da eficiență dispozițiilor constituționale, legiuitorul a reglementat un regim juridic distinct al bunurilor care fac obiectul proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale. În acest sens, transferul interdomenial se stabilește în funcție de nevoile acestora, subsecvent transmiterii dreptului de proprietate publică constituindu-se și dreptul de administrare cu privire la bunuri. Cererea de transfer, obligatorie potrivit actului normativ criticat, se face de către Guvern sau consiliile menționate și trebuie să aibă un temei/motiv, iar actul prin care se face trecerea, hotărâre a Guvernului sau a consiliilor, poate fi atacat în fața instanțelor de contencios administrativ.

53. Cu privire la obiecția formulată în prezenta cauză, aplicând aceste considerente de principiu cuprinse în

jurisprudența în materie a Curții Constituționale, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) din legea criticată, bunul transmis din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în prezent în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în domeniul public al municipiului București este un imobil-teren, aferent liniei de cale ferată București—Progresul—București—Cotroceni.

54. În legătură cu această categorie de bunuri, Curtea reține că este nominalizată generic în pct. 10 din anexa nr. 2 la Codul administrativ, intitulată „*Lista cuprinzând unele bunuri care aparțin domeniului public al statului*”, cu următorul cuprins: „10. *infrastructura căilor ferate, inclusiv tunelele și lucrările de artă;*”, iar potrivit art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, „(1) *Infrastructura feroviară publică se compune din: a) liniile ferate de circulație, terenul aferent pe care sunt construite, precum și terenurile situate de o parte și de alta a axei căii ferate, care constituie zona de siguranță a infrastructurii feroviare; (...)*”.

55. Așadar, Curtea reține că, fiind nominalizat generic în categoria bunurilor proprietate publică — infrastructura căilor ferate, care, potrivit legii speciale, include și terenul aferent liniilor de cale ferată, bunul vizat de legea criticată nu reprezintă un bun proprietate publică exclusivă. Potrivit jurisprudenței Curții în materie, nominalizarea bunurilor în anexa la Legea nr. 213/1998/Codul administrativ nu are semnificația declarării lor ca bunuri ce fac obiect exclusiv al proprietății publice. Enumerarea din anexă are caracter exemplificativ, iar prin aceasta s-a încercat o delimitare, în principiu, a domeniului public al statului, a domeniului public județean și a domeniului public local al comunelor, orașelor și municipiilor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 8 noiembrie 2019, paragraful 24).

56. În aceste condiții, având în vedere că bunul imobil-teren supus transferului nu constituie, în lipsa unei declarații exprese

a legii organice, obiect exclusiv al proprietății publice, acesta ar fi trebuit trecut din proprietatea publică a statului în cea a unității administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului, la cererea Consiliului General al Municipiului București, potrivit art. 292 alin. (1) din Codul administrativ.

57. Așadar, în prezenta cauză, în acord cu cele statuate în jurisprudența sa anterioară (a se vedea Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, anterior citată, paragrafele 44 și 45), Curtea mai reține că, în lipsa acordului unității administrativ-teritoriale, în speță Consiliul General al Municipiului București, în ceea ce privește transferul bunului în patrimoniul unității administrativ-teritoriale, este încălcat și principiul constituțional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 537 din 25 septembrie 2019, anterior citată, paragraful 25). Totodată, nerespectarea procedurii legale de transfer interdomenial, respectiv din domeniul public al statului în domeniul unităților administrativ-teritoriale, echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 136 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale*”, precum și a dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, deoarece, așa cum s-a arătat, nu sunt respectate deciziile Curții Constituționale cu privire la interzicerea reglementării prin lege cu privire la un caz determinat (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 118 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2018, sau Decizia nr. 636 din 23 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 934 din 12 octombrie 2020).

58. În concluzie, în acord cu jurisprudența sa în materie (Decizia nr. 537 din 25 septembrie 2019, anterior citată, paragraful 26), Curtea reține că introducerea prin art. 1 din legea supusă controlului a transferului bunurilor prin lege, act ce ține de autoritatea legislativă, într-un domeniu care ține de administrație și autoritatea executivă aduce atingere art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1) teza finală și art. 120 alin. (1), art. 136 alin. (2) și art. 147 alin. (4) din Constituție.

59. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Guvernul României și, respectiv, de Președintele României și constată că Legea privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. — S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București este neconstituțională, în ansamblul său.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă*)

Art. 1. — (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *regulament* — Regulamentul pentru organizarea și funcționarea Registrului Național de Publicitate Mobilă;

b) *operator* — persoana fizică sau juridică autorizată să înregistreze avizele de înscriere și să efectueze căutări certificate în Registrul Național de Publicitate Mobilă;

c) *agent* — persoana fizică sau juridică împuternicită de operatori să efectueze direct activitatea de operare în Registru;

d) *Registru sau RNPM* — Registrul Național de Publicitate Mobilă, registru public în sensul prevederilor Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sistem național electronic de interes public, structurat pe persoane și bunuri, de evidență a priorității în caz de executare silită, de publicitate a actelor și operațiunilor juridice prevăzute de lege;

e) *aviz de înscriere*, după caz — avizul de ipotecă, avizul de fiducie, avizul specific, avizul de ipotecă — creanțe securizate**), avizul ipotecă — obligațiuni ipotecare;

f) *condiții de autorizare* — condiții care califică solicitantul în vederea autorizării, nesupuse aprecierii pe baza unui punctaj;

g) *operare în Registru* — activitatea de înregistrare a avizelor de înscriere și certificare a rezultatelor căutărilor în Registru;

h) *birou teritorial* — sediul operatorului, precum și, după caz, sediile secundare, sucursalele, agențiile, reprezentanțele sau punctele de lucru ale operatorului ori ale agenților împuterniciți de acesta, unde se desfășoară activitatea de operare în Registru, înființate și înregistrate potrivit dispozițiilor legale specifice.

(2) Avizul de ipotecă reprezintă avizul de înscriere a ipotecii și a celorlalte operațiuni juridice prevăzute de Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și poate fi:

1. avizul de constituire a ipotecii și de înscriere a celorlalte operațiuni juridice supuse prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în ceea ce privește ordinea de prioritate, publicitatea și executarea, denumit în continuare *aviz de ipotecă inițial*;

2. avizul modificator al avizului de ipotecă inițial, vizând descrierea bunului ipotecat, numele/denumirea debitorului, constitutorului, respectiv a creditorului, rectificarea oricărei erori materiale survenite și alte modificări reglementate de lege;

3. avizul de cesiune a creanței ipotecare;

4. avizul de reducere a ipotecii la o parte din bunurile afectate acesteia prin avizul de ipotecă inițial;

5. avizul de extindere a ipotecii asupra altor bunuri;

6. avizul de prelungire a avizului de ipotecă inițial;

7. avizul de stingere a avizului de ipotecă inițial datorită executării obligației garantate ori renunțării creditorului la întreaga ipotecă;

8. avizul de nulitate pentru motivul anulării sau constatării nulității contractului de ipotecă;

9. avizul de înscriere a intenției de constituire a unei ipotecii;

10. avizul de transformare a avizului de înscriere a intenției de constituire a ipotecii în aviz de ipotecă inițial;

11. avizul de menținere a ipotecii;

12. avizul de actualizare a datelor;

13. avizul de executare a bunului ipotecat;

14. avizul de preluare în contul creanței;

15. avizul de cesiune a ipotecii;

16. avizul de schimbare a rangului ipotecilor;

17. avizul de reactivare a avizului de ipotecă inițial;

18. avizul de îndreptare a erorii materiale din culpa operatorului/agentului conținută în avizul de ipotecă și de înscriere a celorlalte operațiuni juridice supuse prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Avizul de fiducie reprezintă avizul de menționare în Registru a fiduciei și poate fi:

1. avizul de fiducie inițial;

2. avizul de acceptare a fiduciei de către beneficiar;

3. avizul modificator al avizului de fiducie inițial;

4. avizul de stingere a avizului de fiducie inițial;

5. avizul de nulitate a avizului de fiducie inițial;

6. avizul de reactivare a avizului de fiducie inițial;

7. avizul de îndreptare a erorii materiale din culpa operatorului/agentului conținută în avizul de fiducie.

(4) Avizul specific este avizul prin care se realizează publicitatea altor acte sau fapte juridice specifice a căror înscriere este prevăzută de lege și poate fi:

1. avizul specific inițial;

2. avizul modificator al avizului specific inițial;

3. avizul de prelungire a avizului specific inițial;

4. avizul de stingere a avizului specific inițial;

5. avizul de nulitate a avizului specific inițial;

6. avizul de reactivare a avizului specific inițial;

7. avizul de îndreptare a erorii materiale din culpa operatorului/agentului conținută în avizul specific.

(5) *Avizul de ipotecă* — creanțe securizate reprezintă avizul de înscriere a ipotecii conform Legii nr. 31/2006* privind securitizarea creanțelor și poate fi:

1. avizul de ipotecă inițial — creanțe securizate;

2. avizul modificator al avizului de ipotecă inițial — creanțe securizate;

3. avizul de reducere a ipotecii — creanțe securizate;

4. avizul de extindere a ipotecii — creanțe securizate;

5. avizul de prelungire a avizului de ipotecă inițial — creanțe securizate;

*) Republicată în temeiul art. V din Legea nr. 196/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2018 privind Registrul Național de Publicitate Mobilă și pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 8 septembrie 2020, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 297/2018 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1040 din 7 decembrie 2018.

**) A se vedea nota de subsol corespunzătoare asteriscului de la art. 1 alin. (5).

* Legea nr. 31/2006 privind securitizarea creanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 13 martie 2006, a fost abrogată prin art. XXIX din Legea nr. 158/2020 pentru modificarea, completarea și abrogarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/2.402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securizare simplă, transparentă și standardizată și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1.060/2009 și (UE) nr. 648/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 29 iulie 2020.

6. avizul de stingere a avizului de ipotecă inițial — creanțe securizate;

7. avizul de nulitate a avizului de ipotecă inițial — creanțe securizate;

8. avizul de reactivare a avizului de ipotecă inițial — creanțe securizate;

9. avizul de îndreptare a erorii materiale din culpa operatorului/agentului conținută în avizul de ipotecă — creanțe securizate.

(6) *Avizul de ipotecă* — obligațiuni ipotecare reprezintă avizul de înscriere a ipotecii conform Legii nr. 304/2015 privind emisiunile de obligațiuni ipotecare și poate fi:

1. avizul de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare;

2. avizul modificator al avizului de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare;

3. avizul de reducere a ipotecii — obligațiuni ipotecare;

4. avizul de extindere a ipotecii — obligațiuni ipotecare;

5. avizul de prelungire a avizului de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare;

6. avizul de stingere a avizului de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare;

7. avizul de nulitate a avizului de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare;

8. avizul de reactivare a avizului de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare;

9. avizul de îndreptare a erorii materiale din culpa operatorului/agentului conținută în avizul de ipotecă — obligațiuni ipotecare.

(7) Pentru toate categoriile de avize prevăzute la alin. (2)–(6), avizele de îndreptare a erorii materiale din culpa operatorului/agentului se pot folosi, în temeiul procedurii prevăzute la art. 41 alin. (1), și la reactivarea stingerilor efectuate eronat din culpa operatorului/agentului.

Art. 2. — (1) Nu poate efectua înregistrarea formularelor de aviz de înscriere în Registrul operatorul/agentul autorizat care este parte în contractul/operațiunile asimilat(e) care stă/stau la baza înscrierii sau în avizul de înscriere, după cum urmează:

a) operatorul și/sau agentul acestuia;

b) societatea la care operatorul și/sau agentul acestuia dețin(e) participații ori care este controlată, indirect, de operatorul și/sau agentul acestuia;

c) asociația sau fundația constituită de operatorul/agentul acestuia.

(2) Înțelegerile dintre operatori sau agenți privind înregistrarea exclusivă și reciprocă în Registrul sunt considerate practici anticoncurențiale și sunt interzise.

(3) Nu pot dobândi calitatea de operator sau agent împuternicit instituțiile de credit, societățile din domeniul asigurărilor și formele de exercitare a profesiei de executor judecătoresc.

(4) Nerespectarea dispozițiilor alin. (1) și (2) se sancționează cu retragerea autorizării operatorului/acordului la împuternicire a agentului respectiv.

Art. 3. — (1) Dreptul de ipotecă mobilă asupra bunurilor de tip „Autovehicul” nu se stinge ca urmare a actelor de dispoziție efectuate cu privire la aceste bunuri și va greva în continuare bunurile respective, chiar dacă actele de dispoziție sunt realizate în cursul obișnuit al activității unei întreprinderi care înstrăinează bunuri de același fel.

(2) În cazul în care obiectul ipotecii îl reprezintă mai multe bunuri prevăzute la alin. (1) sau la o universalitate de bunuri de acest tip, înscrierea în Registrul a ipotecii mobiliare se realizează prin identificarea distinctă a fiecărui bun, respectând rubricile prevăzute în formularul de aviz de ipotecă.

(3) În cazul vânzării bunurilor prevăzute la alin. (1), cel ce vinde asemenea bunuri trebuie să îi remită cumpărătorului și o copie certificată a avizului de înscriere a ipotecii la Registrul,

obținută de la un operator/agent autorizat, cuprinzând informații cu privire la bunurile înstrăinate. Neîndeplinirea acestei obligații îndreptățește cumpărătorul bunului ipotecat să solicite daune-interese de la vânzător.

Art. 4. — (1) Înregistrarea operațiunilor privind ipotecile mobiliare, a operațiunilor asimilate acestora, a înscrisurilor sub semnătură privată care sunt titluri executorii în condițiile legii, a altor drepturi prevăzute de lege, precum și publicitatea actelor și operațiunilor juridice prevăzute de lege se efectuează în Registrul, care constituie un sistem de evidență a priorității ipotecilor mobiliare și de publicitate, structurat pe persoane și bunuri.

(2) Ipotecile mobiliare, gajul, precum și orice alte operațiuni asimilate acestora, pentru care legea prevede înscrierea în Registrul Național de Publicitate Mobilă, precum și privilegiile, în condițiile legii, în vederea efectuării publicității se înscriu în Registrul prin completarea, în mod corespunzător, a formularelor de aviz de înscriere.

(3) Înscrisurile sub semnătură privată care, potrivit legii, sunt valabil încheiate și au caracter de titlu executoriu, pot fi puse în executare numai sub condiția înscrierii în Registrul.

(4) Controlul asupra contului satisface cerința publicității ipotecii mobiliare numai prin înscrierea ipotecii mobiliare în Registrul.

(5) În cazul ipotecilor mobiliare pentru care publicitatea se realizează prin control în condițiile art. 2.410 alin. (2) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, prioritatea menționată la art. 2.426 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, este conferită numai acelei ipotecii mobiliare care a îndeplinit și formalitățile de publicitate la Registrul.

(6) Înregistrarea în Registrul a avizelor de înscriere se efectuează de operatori și de agenții acestora, precum și de Corpul Operatorilor, în condițiile prevăzute în prezenta lege.

(7) Accesarea Registrului este permisă numai prin intermediul aplicațiilor software puse la dispoziție de Corpul Operatorilor și avizate de Autoritatea de Supraveghere.

Art. 5. — (1) Autoritatea de Supraveghere a Registrului Național de Publicitate Mobilă, numită în continuare *Autoritatea de Supraveghere*, este Ministerul Justiției.

(2) Atribuțiile Ministerului Justiției, în calitate de Autoritate de Supraveghere, se exercită printr-un compartiment distinct cu atribuții privind exclusiv Registrul Național de Publicitate Mobilă, aflat în coordonarea directă a ministrului justiției.

(3) Autoritatea de Supraveghere exercită următoarele atribuții:

a) analizează solicitările operatorilor în vederea autorizării pentru efectuarea înscrierilor în Registrul;

b) supraveghează activitatea de operare în Registrul desfășurată de către operatori și agenții împuterniciți ai acestora;

c) administrează și întreține sistemul computerizat al Registrului compus din două sau mai multe servere independente, situate în locuri diferite și conectate între ele;

d) controlează activitatea operatorilor și a agenților împuterniciți ai acestora, precum și funcționarea Registrului, în vederea asigurării respectării dispozițiilor legale în vigoare;

e) examinează orice plângere primită referitoare la nerespectarea de către operatori, directorii de Registrul sau de agenții împuterniciți ai operatorilor a dispozițiilor legale și dispune măsurile corespunzătoare pentru remediarea situației, potrivit dispozițiilor prezentei legi și ale regulamentului;

f) supraveghează desfășurarea activității operatorilor și agenților împuterniciți ai acestora în conformitate cu regulile de concurență și sesizează Consiliul Concurenței cu privire la încălcarea acestora;

g) în cazul constatării încălcării condițiilor prevăzute de prezenta lege, pe bază de probe și pentru motive temeinice, dispune, după caz, suspendarea sau revocarea autorizării unui operator sau a unui agent împuternicit;

h) cooperează cu Corpul Operatorilor, precum și, nemijlocit, cu operatorii și agenții împuterniciți ai acestora, în scopul îmbunătățirii calităților și performanțelor tehnice, a administrării și funcționării Registrului, precum și a relației dintre Registru și terminalele care îl deservesc;

i) asigură, în condițiile legii, accesul publicului la informațiile înscrise în Registru, cu respectarea normelor privind protecția datelor cu caracter personal;

j) ia, cu caracter temporar, măsurile care se impun în cazul în care modalitățile tehnice de a accesa Registru, folosite de public, de Corpul Operatorilor, de operatori sau agenții împuterniciți ai acestora, ar conduce la perturbarea funcționării Registrului și la îngreunarea substanțială a realizării scopului pentru care acesta a fost creat.

Art. 6. — (1) Pentru exercitarea atribuțiilor Autorității de Supraveghere se emit ordine ale ministrului justiției.

(2) În condițiile prezentei legi, ordinele ministrului justiției sunt acte administrative și pot fi atacate de partea interesată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, procedura prealabilă nefiind obligatorie.

Art. 7. — Calitatea de operator autorizat se dobândește în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 8. — (1) Pot să efectueze înregistrarea avizelor de înscriere și să certifice căutările în Registru doar operatorii de drept, operatorii autorizați, agenții împuterniciți ai acestora și Corpul Operatorilor, în condițiile prevăzute în prezenta lege.

(2) Sunt operatori de drept autoritățile desemnate în acest sens prin acte normative cu putere de lege, exclusiv pentru creanțele fiscale și alte creanțe ale statului.

(3) Corpul Operatorilor efectuează certificarea căutărilor în Registru și înregistrarea avizelor de înscriere prevăzute la art. 16. Operațiunile efectuate de către Corpul Operatorilor, la solicitarea autorităților publice, se realizează în mod exclusiv, obligatoriu și gratuit.

Art. 9. — (1) Persoanele juridice autorizate să opereze în Registru vor desemna unul sau mai mulți directori de Registru care vor exercita drepturile și vor îndeplini obligațiile încredințate de persoana juridică în legătură cu activitatea Registrului.

(2) Directorul/Directorii de Registru reprezintă persoana juridică în raporturile acesteia cu Autoritatea de Supraveghere și cu terții.

(3) Raporturile dintre persoana juridică și directorul/directorii săi de Registru sunt supuse, prin asemănare, regulilor mandatului, dacă nu s-a precizat altfel în actele constitutive sau în convenția părților.

(4) Persoanele fizice autorizate să opereze în Registru, române sau străine, vor putea desemna o altă persoană în calitate de director de Registru, în cazul în care această atribuție nu va fi îndeplinită de ele însele.

(5) Directorul de Registru trebuie să aibă pe perioada îndeplinirii atribuțiilor sale domiciliul sau reședința în România.

Art. 10. — (1) Actele juridice efectuate de directorul de Registru, în limitele puterilor ce i-au fost conferite, sunt actele operatorului însuși.

(2) Faptele licite sau ilicite săvârșite de director obligă operatorul însuși, dacă au fost îndeplinite cu prilejul exercitării atribuțiilor acestuia.

(3) Faptele ilicite cauzatoare de prejudicii terților, săvârșite de directorul de Registru în exercitarea atribuțiilor care i-au fost conferite, atrag răspunderea solidară a directorului și a operatorului față de terți.

Art. 11. — Operatorul poate ratifica actele încheiate în numele și pe seama sa de director în absența sau cu depășirea limitelor împuternicirii.

Art. 12. — Nu poate fi director de Registru persoana care, potrivit legii, este incapabilă sau a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii, infracțiuni de corupție și de serviciu, delapidare, infracțiuni de fals în înscrisuri, evaziune fiscală, infracțiuni prevăzute de Legea nr. 656/2002* pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — (1) Resortisanții Uniunii Europene pot să solicite autorizarea ca operator în temeiul dreptului de stabilire sau al dreptului la libera prestare a serviciilor, conform legislației Uniunii Europene și pe bază de reciprocitate.

(2) Persoanele juridice străine vor desemna un director de Registru pentru reprezentanțele acestora din România.

Art. 14. — (1) Operatorii sunt constituiți într-o asociație profesională denumită Corpul Operatorilor Registrului Național de Publicitate Mobiliară, persoană privată de utilitate publică, care să le reprezinte interesele în raporturile cu Autoritatea de Supraveghere și cu terțele persoane.

(2) Toți operatorii autorizați de Autoritatea de Supraveghere, precum și operatorii de drept fac parte din Corpul Operatorilor Registrului Național de Publicitate Mobiliară de la data autorizării, respectiv de la data intrării în vigoare a actului normativ care le conferă această calitate, după caz.

(3) Corpul Operatorilor își desfășoară activitatea potrivit următoarelor reguli:

a) Adunarea generală a Corpului Operatorilor se constituie din câte un reprezentant al fiecărui operator autorizat;

b) Adunarea generală este legal constituită în prezența majorității membrilor Corpului Operatorilor; dacă la prima convocare condiția de prezență nu este îndeplinită, se face o nouă convocare pentru un termen de cel mult două zile lucrătoare de la prima convocare; la a doua convocare, Adunarea generală este legal constituită în prezența a cel puțin doi membri;

c) fiecare operator are un vot în adoptarea hotărârilor Adunării generale; hotărârile Adunării generale se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege;

d) Corpul Operatorilor este condus de un președinte ales de Adunarea generală dintre directorii de Registru, pentru un mandat de un an, ce poate fi reînnoit;

e) președintele Corpului Operatorilor asigură administrarea activității curente și reprezintă Corpul Operatorilor în relațiile cu terții;

f) hotărârile Adunării generale se publică, în termen de 3 zile de la adoptare, pe pagina de internet a Corpului Operatorilor.

(4) Corpul Operatorilor se organizează și funcționează potrivit propriului statut, care include dispozițiile prevăzute la alin. (3).

(5) Corpul Operatorilor propune Autorității de Supraveghere reguli pentru organizarea activității de publicitate mobiliară, precum și pentru administrarea și organizarea Registrului.

(6) Pentru asigurarea funcționării, Corpul Operatorilor își constituie venituri provenite din contribuțiile membrilor stabilite

* Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 65 lit. a) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare.

prin hotărâre a Adunării generale, adoptată cu unanimitatea membrilor săi. Neplata contribuției în condițiile stabilite atrage suspendarea calității de membru și a drepturilor aferente în cadrul Corpului Operatorilor.

(7) Corpul Operatorilor suportă cheltuielile prilejuite de înregistrarea în Registru a actelor și operațiunilor stabilite potrivit legii și de îndeplinirea oricăror acte necesare pentru realizarea acestor atribuții.

Art. 15. — (1) Formarea profesională a personalului salariat al operatorilor/agenților împuterniciți se realizează în condițiile art. 192 și următoarele din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmărindu-se dobândirea de către acesta a competențelor de operare a programului informatic al Registrului de Publicitate Mobilă și a noțiunilor juridice de bază.

(2) Serviciile de formare profesională pentru personalul salariat al operatorilor/agenților împuterniciți se efectuează de furnizori de servicii de formare profesională autorizați de Autoritatea Națională pentru Calificări, în baza unor programe de formare profesională, întemeiate pe standardele ocupaționale aprobate de Autoritatea Națională pentru Calificări, potrivit legii.

(3) Formarea profesională se realizează prin intermediul furnizorilor de servicii de formare profesională specifici respectivelor profesii.

(4) Formarea profesională a personalului operatorilor persoane de drept public și ai birourilor teritoriale ale acestora este reglementată de legea specifică.

Art. 16. — (1) Înregistrarea formularelor de aviz de înscriere care presupun verificarea documentelor care stau la baza înscrierii se va efectua, în mod exclusiv și gratuit, de către Corpul Operatorilor.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Corpul Operatorilor va înregistra în Registru următoarele categorii de formulare:

- a) formularul de aviz de nulitate a avizelor de înscriere;
- b) formularul de aviz de executare privind încetarea executării pe baza hotărârii instanței judecătorești;
- c) formularul de aviz de preluare privind anularea preluării bunului ipotecat în contul creanței pe baza hotărârii judecătorești;
- d) formularele de aviz de înscriere transmise de organele judiciare penale.

(3) Formularele care necesită efectuarea verificărilor potrivit alin. (2) se înregistrează după următoarea procedură:

- a) după primirea solicitării de înscriere și verificarea documentelor se completează formularul corespunzător și se va transmite solicitantului pentru a fi semnat;
- b) solicitantul returnează formularul semnat, în două exemplare, pentru a fi înregistrat în Registru;
- c) după efectuarea înregistrării în Registru, un exemplar al formularului se restituie solicitantului, pe suport hârtie, vizat de Corpul Operatorilor, ori, după caz, în formă electronică, semnat cu semnătură electronică calificată, cu menționarea numărului și datei înregistrării formularului, precum și a numărului de identificare a înscrierii.

Art. 17. — (1) Pentru obținerea autorizației de operator, persoanele interesate înaintează Autorității de Supraveghere:

- a) cerere prin care își manifestă intenția de a deveni operator al Registrului, care se semnează de solicitanți sau de persoanele care au calitatea de a le reprezenta legal, potrivit actelor constitutive; cererea cuprinde atributele de identificare ale directorilor de Registru și ale persoanei solicitante, precum: numele/denumirea, domiciliul/sediul, cetățenia/naționalitatea, contul bancar, numărul de ordine în registrul comerțului/numărul

de înregistrare în registrul asociațiilor și fundațiilor/alt atribut de identificare echivalent, după caz, codul de identificare fiscală, numărul de telefon, adresa de e-mail;

b) copia actului administrativ care a autorizat constituirea și funcționarea pe teritoriul României a persoanei solicitante, copia certificată pentru conformitate cu originalul a actului constitutiv întocmit potrivit dispozițiilor legale specifice, precum și documentele care fac dovada îndeplinirii condițiilor de autorizare.

(2) În vederea soluționării cererii de autorizare, Autoritatea de Supraveghere verifică îndeplinirea condițiilor de autorizare.

(3) Condițiile de autorizare, care trebuie îndeplinite cumulativ de către solicitantul autorizării, sunt următoarele:

a) să subscrie o poliță de asigurare pentru răspundere profesională, conform prevederilor art. 22 și 23, valabilă cu începere de la data autorizării și a cărei plată se va face anticipat și integral;

b) să nu fi fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii, infracțiuni de corupție și de serviciu, delapidare, infracțiuni de fals în înscrisuri, evaziune fiscală, infracțiuni prevăzute de Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare; condiția trebuie îndeplinită și de persoana fizică împuternicită să reprezinte legal persoana juridică*;

c) să nu fi fost sancționat definitiv pentru fapte prevăzute de legislația privind disciplina fiscală, contabilă și financiară;

d) să nu fie în stare de insolvență, făcând dovada acestui fapt printr-o declarație pe propria răspundere;

e) să nu înregistreze, la data solicitării, debite față de bugetul de stat care sunt stabilite prin titluri executorii, potrivit legii;

f) să facă dovada acoperirii teritoriale prin birouri teritoriale în cel puțin 15 județe și în municipiul București.

Art. 18. — (1) Autoritatea de Supraveghere soluționează cererea de acordare a autorizației în termen de 30 de zile.

(2) În situația în care documentația depusă nu este completă, Autoritatea de Supraveghere comunică solicitantului completările sau clarificările necesare. Solicitantul trebuie să transmită completările/clarificările solicitate de Autoritatea de Supraveghere în termen de cel mult 30 de zile de la comunicarea adresei; în caz contrar, cererea de autorizare se respinge.

(3) În termen de 30 de zile de la data înregistrării completărilor/clarificărilor, Autoritatea de Supraveghere soluționează cererea prin acordarea autorizației sau refuzul acordării autorizației.

(4) În situația în care se respinge cererea de autorizare, pentru obținerea autorizației este necesară o nouă solicitare cu îndeplinirea procedurii de autorizare.

(5) Autorizarea se realizează prin ordin al ministrului justiției și se acordă pe o durată de 3 ani, cu posibilitatea reautorizării.

(6) Condițiile de autorizare trebuie îndeplinite de solicitanți la momentul solicitării autorizației de operator, pe toată durata funcționării și pentru orice birou teritorial înființat ulterior momentului autorizării.

(7) Agenții împuterniciți după autorizarea operatorului trebuie să îndeplinească condițiile de autorizare în vigoare la momentul împuternicirii acestora.

(8) Reautorizarea unui operator se face pe baza declarației pe propria răspundere, dată de operatorii autorizați și agenții împuterniciți, că sunt îndeplinite condițiile de autorizare care au stat la baza autorizării. În vederea reautorizării, operatorul va depune declarațiile sale și ale agenților împuterniciți la Autoritatea de Supraveghere, cu cel puțin două luni înainte de expirarea autorizării anterioare, aceasta din urmă fiind obligată

* A se vedea nota de subsol corespunzătoare asteriscului de la art. 12.

să emită ordinul de autorizare cu cel puțin o lună înainte de expirarea autorizației curente.

Art. 19. — (1) Operatorii sunt abilitați să împuternicească agenți, care vor acționa în numele și pe seama acestora, să opereze direct în Registru.

(2) Operatorul este răspunzător solidar pentru toate prejudiciile cauzate de agentul acestuia în exercitarea atribuțiilor încredințate.

(3) Agentul împuternicit este obligat să menționeze pe toate documentele emise de el calitatea de agent împuternicit, precum și numele/denumirea operatorului care l-a împuternicit.

(4) Raporturile dintre operatori și agenții acestora se stabilesc pe baze contractuale.

Art. 20. — (1) Împuternicirea de către un operator a unui agent îi conferă acestuia dreptul de a desfășura activitatea de înregistrare în Registru de la data împuternicirii.

(2) Prin grija operatorului, documentația care dovedește îndeplinirea de către agentul împuternicit a condițiilor de autorizare este înaintată Autorității de Supraveghere, care, în termen de 5 zile de la primirea acesteia, este obligată să își exprime acordul sau dezacordul la împuternicire.

(3) Activitatea de înregistrare în Registru desfășurată de agentul împuternicit între momentul împuternicirii și momentul exprimării acordului/dezacordului la împuternicire de către Autoritatea de Supraveghere este asumată de operator.

(4) Fiecare sediu secundar al agenților împuterniciți poate reprezenta un birou teritorial al operatorului.

(5) Operatorul va comunica Autorității de Supraveghere, în termen de 15 zile de la producerea modificării, orice modificări ale elementelor prevăzute la alin. (2) sub sancțiunea reparării prejudiciilor cauzate ca urmare a neîndeplinirii acestei obligații și a aplicării sancțiunilor prevăzute de prezenta lege.

(6) Corespondența Autorității de Supraveghere cu operatorii și agenții împuterniciți se face la adresa acestora, astfel cum figurează în registrele Autorității de Supraveghere.

(7) În termen de 30 de zile de la încetarea activității agentului împuternicit, operatorul este obligat să transmită Autorității de Supraveghere un raport al activității agentului.

Art. 21. — (1) Ordinul ministrului justiției de revocare a autorizației de funcționare se publică la data emiterii pe pagina de internet a Ministerului Justiției și produce efecte începând cu această dată.

(2) Ordinul ministrului justiției de suspendare a autorizației de funcționare se publică la data emiterii pe pagina de internet a Ministerului Justiției și produce efecte începând cu această dată.

Art. 22. — (1) Operatorii sunt obligați să răspundă civil profesional, garantând pentru eventualele prejudicii rezultând din activitatea de operare în Registru.

(2) Garantarea profesională se realizează prin subscrierea unei polițe de asigurare la o societate de asigurare sau printr-o garanție bancară emisă de o instituție de credit.

(3) În cazul în care operatorul, persoană fizică, soțul sau rudele până la gradul al patrulea inclusiv dețin calitatea de membru în consiliul de administrație, comitetul de direcție sau comisia de cenzori ori calitatea de asociat/acționar la o societate de asigurare sau instituție de credit, polița de asigurare sau, după caz, garanția bancară va fi scrisă, respectiv emisă de o altă societate de asigurare și, respectiv, instituție de credit.

(4) Asigurarea sau garanția bancară va acoperi fiecare eveniment asigurat pe perioada în care operatorului îi poate fi angajată răspunderea civilă.

(5) Operatorii de drept ai Registrului sunt exceptați de la obligația garantării răspunderii civile profesionale.

Art. 23. — (1) Limita minimă a răspunderii profesionale pe perioada asigurată este de 1.000.000 euro, fiecare operator

având posibilitatea de a opta pentru un plafon mai ridicat, în funcție de activitatea proprie și riscul calculat.

(2) Polița de asigurare sau garanția bancară trebuie încheiată pe o perioadă de un an, cu reînnoiri succesive anuale pe toată durata autorizării operatorului.

(3) Operatorul are obligația de a depune instrumentul de garantare la Autoritatea de Supraveghere cu cel puțin 3 zile înainte de expirarea instrumentului de garantare anterior, accesul operatorului urmând a fi blocat dacă nu se va face dovada constituirii unei noi garanții. Operatorul va putea accesa Registrul de îndată ce va înștiința Autoritatea de Supraveghere despre constituirea unei noi garanții, făcând dovada corespunzătoare în acest sens.

(4) Autoritatea de Supraveghere va revoca autorizația dacă în termen de o lună de la data blocării accesului operatorului în Registru acesta nu face dovada corespunzătoare că a constituit garanția suplimentară.

Art. 24. — (1) Prejudiciile cauzate prin activitatea de operare desfășurată de operator potrivit dispozițiilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, prezentei legi și regulamentului sunt acoperite cu prioritate prin sistemul de garantare profesională.

(2) În cazul neacoperirii întregului prejudiciu vor fi aplicabile regulile dreptului comun referitoare la răspunderea civilă.

(3) Diligența operatorilor/agenților vizând exercitarea atribuțiilor care privesc operarea în Registru, în modul prevăzut în prezenta lege și în regulament, se apreciază *in abstracto*, în condițiile prevăzute la art. 1.480 alin. (2) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 25. — Termenul de prescripție extintivă pentru introducerea acțiunii în răspundere civilă împotriva operatorului și/sau agentului acestuia, pentru recuperarea pagubelor produse prin înscrierea necorespunzătoare culpabilă a avizelor de înscriere în raport cu formularele de aviz de înscriere predate de solicitantul înscrierii, este de un an și începe să curgă de la data la care persoana interesată a cunoscut prejudiciul, însă nu mai târziu de la împlinirea a două luni de la data efectuării înregistrării avizului de înscriere în Registru.

Art. 26. — (1) Pentru obținerea autorizației și pentru fiecare reautorizare, operatorii achită o taxă în cuantum de 2.000 lei.

(2) De asemenea, operatorii achită, la autorizare și la fiecare reautorizare, o taxă în cuantum de 100 lei pentru fiecare birou teritorial înființat de către operator sau deservit de un agent împuternicit de către acesta pentru a opera direct în Registru.

Art. 27. — (1) Solicitanții serviciilor de înregistrare în Registru a avizelor de înscriere achită o taxă de 40 lei pentru fiecare aviz de ipotecă inițial.

(2) Pentru celelalte avize de ipotecă se achită următoarele taxe:

- a) 30 lei pentru avizul modificator al avizului de ipotecă inițial;
- b) 20 lei pentru avizul de nulitate al avizului de ipotecă inițial;
- c) 20 lei pentru avizul de stingere a avizului de ipotecă inițial;
- d) 30 lei pentru avizul de cesiune a creanței ipotecare;
- e) 30 lei pentru avizul de reducere a ipotecii la o parte din bunurile afectate acesteia prin avizul de ipotecă inițial sau de extindere a ipotecii asupra altor bunuri;
- f) 30 lei pentru avizul de prelungire a avizului de ipotecă inițial;
- g) 30 lei pentru avizul de menținere a ipotecii;
- h) 30 lei pentru avizul de executare a bunului ipotecat;
- i) 30 lei pentru avizul de preluare în contul creanței;
- j) 60 lei pentru avizul de cesiune a ipotecii;
- k) 60 lei pentru avizul de schimbare a rangului ipotecilor;
- l) 40 lei pentru avizul de transformare.

(3) Solicitanții serviciilor de înregistrare în Registru a avizelor de înscriere achită o taxă de 80 lei pentru fiecare aviz de fiducie inițial.

(4) Pentru celelalte avize de fiducie se achită următoarele taxe:

- a) 60 lei pentru avizul de acceptare a fiduciei de către beneficiar;
 - b) 60 lei pentru avizul modificator al avizului de fiducie inițial;
 - c) 60 lei pentru avizul de nulitate a avizului de fiducie inițial;
 - d) 60 lei pentru avizul de stingere a avizului de fiducie inițial.
- (5) Solicitanții serviciilor de înregistrare în Registru a avizelor de înscriere achită o taxă de 60 lei pentru fiecare aviz specific inițial.

(6) Pentru celelalte avize specifice se achită următoarele taxe:

- a) 40 lei pentru avizul modificator al avizului specific inițial;
- b) 30 lei pentru avizul de prelungire a avizului specific inițial;
- c) 30 lei pentru avizul de stingere a avizului specific inițial;
- d) 30 lei pentru avizul de nulitate a avizului specific inițial.

(7) Solicitanții serviciilor de înregistrare în Registru a avizelor de înscriere achită o taxă de 40 lei pentru fiecare aviz de ipotecă inițial — creanțe securitizate*.

(8) Pentru celelalte avize de ipotecă — creanțe securitizate* solicitantii achită următoarele taxe:

- a) 30 lei pentru avizul modificator al avizului de ipotecă inițial — creanțe securitizate;
- b) 30 lei pentru avizul de reducere a ipotecii — creanțe securitizate;
- c) 30 lei pentru avizul de extindere a ipotecii — creanțe securitizate;
- d) 20 lei pentru avizul de prelungire a avizului de ipotecă inițial — creanțe securitizate;
- e) 20 lei pentru avizul de stingere a avizului de ipotecă inițial — creanțe securitizate;
- f) 20 lei pentru avizul de nulitate a avizului de ipotecă inițial — creanțe securitizate.

(9) Solicitanții serviciilor de înregistrare în Registru a avizelor de înscriere achită o taxă de 40 lei pentru fiecare aviz de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare.

(10) Pentru celelalte avize de ipotecă — obligațiuni ipotecare se achită următoarele taxe:

- a) 30 lei pentru avizul modificator al avizului de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare;
- b) 30 lei pentru avizul de reducere a ipotecii — obligațiuni ipotecare;
- c) 30 lei pentru avizul de extindere a ipotecii — obligațiuni ipotecare;
- d) 20 lei pentru avizul de prelungire a avizului de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare;
- e) 20 lei pentru avizul de stingere a avizului de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare;
- f) 20 lei pentru avizul de nulitate a avizului de ipotecă inițial — obligațiuni ipotecare.

(11) Pentru orice alte avize necesare înscrierii în Registru a actelor și faptelor juridice prevăzute de lege, solicitanții serviciilor de înregistrare în Registru a avizelor de înscriere achită o taxă de 40 lei pentru fiecare înregistrare.

(12) Pentru obținerea informațiilor certificate ale înregistrărilor în Registru, solicitanții achită o taxă de 30 lei pentru fiecare înregistrare.

(13) Pentru avizele de reactivare a avizului inițial, indiferent de tip, nu se plătește taxă.

Art. 28. — (1) O cotă de 85% din sumele realizate din taxele stabilite la art. 26 și 27 se constituie și se utilizează ca venituri la bugetul de stat.

(2) O cotă de 15% din sumele realizate din taxele stabilite la art. 26 și 27 se constituie ca fond special la dispoziția Ministerului Justiției și se utilizează de către Autoritatea de

Supraveghere exclusiv pentru organizarea și funcționarea RNPM.

(3) Modul de utilizare de către Autoritatea de Supraveghere a sumelor constituite conform alin. (2), precum și detalierea cheltuielilor se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(4) Disponibilitățile rămase la finele anului în fondul special se vor reporta în anul următor pentru a fi cheltuite cu aceeași destinație.

(5) Evidența sumelor prevăzute la alin. (2), precum și verificarea respectării destinației acestora revin Autorității de Supraveghere.

(6) Cuantumul taxelor prevăzute la art. 26 și 27 poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata oficială a indicelui de inflație.

Art. 29. — Modul de încasare și de plată a sumelor prevăzute la art. 26 și 27 se stabilește prin instrucțiuni aprobate prin ordin al ministrului justiției.

Art. 30. — În cazul neîndeplinirii de către operatori a obligațiilor stabilite în sarcina lor cu privire la încasarea și plata taxelor de înscriere în Registru, la expirarea termenelor stabilite pentru îndeplinirea acestor obligații, Autoritatea de Supraveghere va putea bloca operatorului accesul la Registru, după înștiințarea acestuia, fără vreo altă formalitate.

Art. 31. — (1) Nivelul tarifelor percepute de operatori pentru prestarea operațiunilor de înregistrare în Registru a avizelor de înscriere, pentru accesul la baza de date și pentru celelalte servicii accesorii se stabilește în mod liber, cu respectarea prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Operatorii pot percepe tarife cu niveluri diferite pentru zone geografice diferite sau pentru serviciile prestate în regim de urgență, pentru înscrierile prin internet sau on-line, potrivit propriilor strategii comerciale, cu respectarea dispozițiilor legale.

(3) Sunt interzise operatorilor, agenților împuterniciți și Corpului Operatorilor publicarea de tabele comparative privind nivelul tarifelor și adoptarea oricăror măsuri al căror scop este să limiteze reclama privind nivelul tarifelor încasate de operatori și agenții împuterniciți pentru serviciile de înregistrare sau pentru împuternicirea de către operatori a unor noi agenți.

(4) În vederea asigurării unui cadru concurențial pe piață, nivelul minim al tarifelor percepute de operatori pentru furnizarea serviciilor de înscriere în Registrul Național de Publicitate Mobilă este cel stabilit pentru taxele datorate bugetului de stat și Autorității de Supraveghere pentru fiecare tip de aviz de înscriere.

Art. 32. — (1) Operatorii și agenții acestora sunt supuși prevederilor Legii nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește stabilirea tarifelor percepute pentru serviciile prestate, precum și a actelor sau faptelor care au sau pot avea ca efect restrângerea concurenței pe piața serviciilor respective.

(2) Operatorii și agenții acestora sunt, de asemenea, supuși prevederilor Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 33. — (1) Operatorii și agenții autorizați vor presta contra cost servicii de căutare a informațiilor cuprinse în Registru, în funcție de criteriile și termenii indicați de solicitant, rezultatele căutării fiind certificate de către aceștia.

(2) Operatorul sau agentul autorizat va întocmi un proces-verbal semnat de reprezentantul operatorului sau al agentului și de solicitant, în care vor fi consemnate rezultatele căutării, precum și criteriile și termenii propuși de solicitant și cei utilizați de operator din proprie inițiativă, dacă este cazul, în funcție de care s-a realizat căutarea.

* A se vedea nota de subsol corespunzătoare asteriscului de la art. 1 alin. (5).

(3) Copia certificată a unui aviz de înscriere existent în Registrul se eliberează de operator/agent, la solicitarea unei persoane interesate numai pe baza indicării numărului de identificare a acestuia.

(4) Operatorii de drept sunt exceptați de la aplicarea dispozițiilor alin. (1)–(3).

Art. 34. — (1) Creditorul ipotecar sau reprezentantul său, împuternicit prin procură autentică ori prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat, poate solicita înscrierea în Registrul a oricărui tip de aviz de ipotecă.

(2) Debitorul obligației garantate sau reprezentantul său, împuternicit prin procură autentică ori prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat, poate solicita înscrierea în Registrul a avizului de intenție, a avizului de transformare, a avizului de ipotecă inițial și a avizului de menținere, precum și a altor tipuri de avize, în condițiile prevăzute de Autoritatea de Supraveghere prin ordin al ministrului justiției de aprobare a formularelor de aviz de înscriere și a instrucțiunilor de completare a acestora.

(3) Constituitorul ipotecii sau reprezentantul său, împuternicit prin procură autentică ori prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat, poate solicita înscrierea în Registrul a avizului de intenție, a avizului de transformare, a avizului de ipotecă inițial, a avizului de menținere și a avizului de extindere, precum și a altor tipuri de avize, în condițiile prevăzute de Autoritatea de Supraveghere prin ordin al ministrului justiției de aprobare a formularelor de avize de înscriere și a instrucțiunilor de completare a acestora.

(4) Avizul de cesiune a creanței ipotecare ori avizul modificator prin care se înlocuiește creditorul menționat în avizul de ipotecă inițial cu un alt creditor poate fi introdus în Registrul, după caz, la solicitarea cedentului, a fostului creditor ori a reprezentantului acestora, împuternicit prin procură autentică sau prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat.

(5) Avizul de cesiune a ipotecii poate fi introdus în Registrul la solicitarea cedentului ipotecii ori a reprezentantului acestuia, împuternicit prin procură autentică ori prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat.

(6) Înscrierea în Registrul a avizelor de fiducie poate fi solicitată, după caz, fie de către constituitor, fie de către beneficiar, fie de către fiduciar sau administratorul provizoriu ori de către reprezentanții acestora, împuterniciți prin procură autentică sau prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat, în condițiile stabilite de Autoritatea de Supraveghere prin ordinul ministrului justiției de aprobare a formularelor de aviz de înscriere.

(7) Orice persoană interesată, inclusiv debitorul/constituitorul, poate adresa solicitarea de înscriere în Registrul a unui aviz de nulitate, a unui aviz de executare — privind anularea executării sau a unui aviz de preluare în contul creanței — privind anularea preluării, în situația în care a obținut o hotărâre judecătorească rămasă definitivă prin care este îndreptățită să subscrie acel aviz, precum și a altor tipuri de avize, în condițiile prevăzute de Autoritatea de Supraveghere prin ordin al ministrului justiției de aprobare a formularelor de aviz de înscriere și a instrucțiunilor de completare a acestora.

(8) Reprezentantul organelor care au competența, potrivit legii, de a solicita o înscriere în Registrul pot completa formularele de aviz, conform tipului de înscriere solicitat și potrivit instrucțiunilor de completare aprobate prin ordin al ministrului justiției, sau pot solicita asistența Corpului Operatorilor, conform procedurii prevăzute la art. 16.

(9) Operatorul va păstra documentele de reprezentare aferente fiecărui aviz înscris și le va prezenta la cererea Autorității de Supraveghere.

(10) În cazul în care persoana interesată este persoană juridică, subscrierea avizelor de înscriere poate fi făcută și de către consilierul juridic al acesteia, prezentând împuternicirea dată de persoana juridică.

(11) Înscrierea în Registrul a avizelor specifice poate fi solicitată de oricare din părțile avizului ori de către reprezentanții acestora, împuterniciți prin procură autentică sau prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat, în condițiile stabilite de Autoritatea de Supraveghere prin ordinul ministrului justiției de aprobare a formularelor de aviz de înscriere.

(12) Înscrierea în Registrul a avizelor de ipotecă, conform Legii nr. 31/2006* și Legii nr. 304/2015, poate fi solicitată de reprezentantul creditorului.

(13) La sesizarea oricărei persoane interesate sau din oficiu, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data constatării, operatorul/agentul solicită Autorității de Supraveghere reactivarea avizului stins din eroare, pe baza formularului de aviz de reactivare, explicând împrejurările în care s-a produs stingerea din eroare. Autoritatea de Supraveghere este obligată să își exprime acordul la reactivare în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea solicitării. Contestațiile cu privire la actele administrative emise de Autoritatea de Supraveghere în aplicarea prezentului articol se soluționează de tribunal, prin încheiere dată în Camera de Consiliu, de urgență și cu precădere, încheierea fiind definitivă.

Art. 35. — (1) Formularul de aviz de înscriere va fi prezentat operatorului sau agentului acestuia la sediul biroului de către persoana interesată, potrivit legii, ori de către reprezentantul său, împuternicit prin procură autentică sau prin împuternicire avocațială, atunci când reprezentantul este un avocat, ori va fi transmis, în condițiile prevăzute de Autoritatea de Supraveghere, sub forma unui înscris în formă electronică, căruia i s-a încorporat, atașat sau asociat o semnătură electronică calificată, bazată pe un certificat calificat valabil.

(2) Formularul de aviz de înscriere pe suport hârtie va fi completat în dublu exemplar și va fi semnat de către solicitant. Solicitantul va certifica prin semnătură orice modificare a datelor din formularul de aviz de înscriere.

(3) Operatorul sau agentul acestuia va înscrie datele din formularul de aviz de înscriere în sistemul de administrare a informațiilor, prin redarea fidelă a conținutului formularului primit.

(4) Operatorii sau agenții au obligația de a verifica dacă formularul a fost completat cu respectarea dispozițiilor legale, a indicațiilor instituite în cuprinsul acestuia și în formatul acceptat de Registrul, fără a verifica corectitudinea informațiilor din formularul de înscriere, concordanța dintre avizul de înscriere și faptele juridice care stau la baza acestuia sau valabilitatea acestor fapte juridice.

(5) Operatorul sau agentul va refuza înscrierea unui formular de aviz de înscriere atunci când constată că acesta este incomplet, ilizibil sau a fost completat fără respectarea cerințelor legale ori în alt format decât cel acceptat de Registrul. În acest caz, el va comunica solicitantului, în termen de 5 zile lucrătoare, această măsură și motivele care au stat la baza adoptării ei.

(6) Înscrierile introduse în Registrul vor respecta formularul avizului de înscriere, completat pe suport hârtie sau electronic, în limba română, în condițiile prevăzute în ordinul ministrului justiției de aprobare a formularelor de aviz de înscriere și a instrucțiunilor de completare a acestora.

(7) O înscriere introdusă nu va putea fi modificată decât în condițiile prezentei legi. Orice modificări ale unei înscrieri inițiale

* A se vedea nota de subsol corespunzătoare asteriscului de la art. 1 alin. (5).

vor fi introduse prin înscrieri ulterioare, separate, care vor face referire la numărul de înregistrare al înscrierii pe care o modifică.

(8) Un exemplar al formularului va fi înapoiat solicitantului după efectuarea înscrierii în Registru, pe suport hârtie, vizat de operator sau agent, ori, după caz, în formă electronică, semnat cu semnătura electronică calificată a operatorului sau agentului, cu menționarea numărului și datei înregistrării formularului, precum și a numărului de identificare a înregistrării.

Art. 36. — (1) Situația financiară a Corpului Operatorilor privind cheltuielile efectuate în legătură cu operarea bazei de date, administrarea, întreținerea și dezvoltarea sistemului Registrului Național de Publicitate Mobiliară va fi verificată financiar-contabil de persoane care au calitatea de auditor financiar, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Autoritatea de Supraveghere va hotărî dacă fondurile prevăzute pentru funcționarea bazei de date sunt suficiente și are dreptul să dispună măsurile corespunzătoare pentru lărgirea concurenței.

Art. 37. — Corpul Operatorilor are obligația de a furniza Autorității de Supraveghere, în termen de 30 de zile de la data primirii solicitării, informațiile sau rapoartele cerute de aceasta.

Art. 38. — Operatorii, birourile teritoriale proprii, precum și agenții împuterniciți ai acestora răspund în desfășurarea activității lor disciplinar, civil sau penal, după caz.

Art. 39. — (1) Constituie abateri disciplinare ale operatorilor/agenților autorizați:

a) nerespectarea obligațiilor stabilite prin actele emise de Autoritatea de Supraveghere;

b) înregistrarea în Registru a avizelor de înscriere cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi și a actelor emise de Autoritatea de Supraveghere;

c) încălcarea regulilor privind concurența stabilite prin acte normative și administrative specifice;

d) perturbarea funcționării Registrului și a accesării legale a acestuia de către persoanele îndreptățite;

e) neachitarea taxelor aferente înregistrărilor efectuate în Registru la termenele stabilite pentru îndeplinirea acestor obligații;

f) refuzul sau întârzierea în furnizarea către Autoritatea de Supraveghere, în termen de 30 de zile de la data primirii solicitării, a informațiilor și documentelor privind activitatea de operator/agent autorizat, solicitate de aceasta;

g) construirea unei pagini de internet proprii de prezentare a activității astfel încât să inducă în eroare publicul utilizator ori să creeze confuzie cu pagina de internet a Registrului, prin aspectul general al paginii, prezentare, însemne oficiale folosite, denumiri, imagini, figuri sau alte caracteristici relevante;

h) nerespectarea obligațiilor privind verificarea calității de persoană interesată a persoanei fizice solicitante care completează și semnează formularul de aviz de înscriere și care solicită înregistrarea acestuia în Registru;

i) omisiunea menționării, de către agentul împuternicit, pe toate documentele emise, a calității de agent împuternicit, precum și a numelui/denumirii operatorului care l-a împuternicit;

j) nerespectarea obligațiilor privind păstrarea formularului de aviz de înscriere, a tuturor documentelor care însoțesc acest formular, a registrului general ținut corespunzător prevederilor din regulament, precum și a corespondenței aferente desfășurării activității de operare în Registru, în condițiile Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată.

(2) Autoritatea de Supraveghere poate aplica operatorilor sau birourilor teritoriale proprii ori agenților împuterniciți ai acestora, în raport cu gravitatea abaterii săvârșite, următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris;

b) suspendarea autorizării și a dreptului de a efectua înscrieri în Registru pe o durată de la 10 zile la șase luni;

c) revocarea autorizării.

(3) Constatarea abaterilor disciplinare se efectuează de către Autoritatea de Supraveghere, în urma unei cercetări prealabile, la care participă și directorul de Registru al operatorului autorizat. În cazul în care este necesar, cercetarea se poate desfășura și la sediul operatorului/agentului cercetat.

(4) Sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (2) se aplică prin ordin al ministrului justiției.

(5) Împotriva sancțiunii disciplinare aplicate se poate face plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, care se soluționează de Autoritatea de Supraveghere în termen de 30 de zile de la data înregistrării. Sancțiunile disciplinare aplicate pot fi atacate și direct la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii.

Art. 40. — Activitatea de înregistrare a formularelor de aviz de înscriere se îndeplinește, de regulă, în timpul programului de serviciu cu publicul, afișat în mod corespunzător.

Art. 41. — (1) În termen de 30 de zile de la înregistrarea propunerii Corpului Operatorilor, Autoritatea de Supraveghere adoptă procedura îndreptării erorilor materiale și procedura reactivării avizelor a căror stingere a fost efectuată eronat în Registrul Național Public Mobiliar, întemeiate pe principiul dreptului la îndreptarea gratuită a erorilor cauzate neintenționat în furnizarea serviciului de înscriere în Registrul Național de Publicitate Mobiliară, cu respectarea drepturilor înscrise de terții de bună-credință.

(2) În termen de 30 de zile de la înregistrarea propunerii Corpului Operatorilor, Autoritatea de Supraveghere adoptă procedura eliberării proceselor-verbale de căutare în Registrul Național de Publicitate Mobiliară și de certificare a proceselor-verbale de căutare întocmite de către operatori și agenții împuterniciți ai operatorilor.

(3) În termen de 30 de zile de la înregistrarea propunerii Corpului Operatorilor, Autoritatea de Supraveghere adoptă procedura eliberării copiilor și/sau copierii informațiilor conținute în înscrierile efectuate în Registrul Național de Publicitate Mobiliară prin accesarea interfeței publice a Registrului (portalul internet), cu respectarea dreptului oricărei persoane de a consulta și de a tipări în mod liber informațiile disponibile în interfața publică.

Art. 42. — În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi se va emite ordinul ministrului justiției de aprobare a formularelor de aviz și instrucțiunilor de completare a acestora, iar în termen de 6 luni se va adopta, prin hotărâre a Guvernului, Regulamentul privind organizarea și funcționarea Registrului Național de Publicitate Mobiliară. Până la data emiterii sau, după caz, adoptării acestora rămân aplicabile, în măsura compatibilității cu prezenta lege, prevederile Ordinului ministrului justiției nr. 1.808/C/2014 pentru aprobarea formularelor de avize de înscriere privind înregistrările efectuate în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare și a instrucțiunilor de completare a acestor formulare*) și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 802/1999 privind adoptarea Regulamentului pentru organizarea și funcționarea Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 43. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordonanța Guvernului nr. 89/2000 privind unele măsuri pentru

*) Ordinul ministrului justiției nr. 1.808/C/2014 pentru aprobarea formularelor de avize de înscriere privind înregistrările efectuate în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare și a instrucțiunilor de completare a acestor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 11 iunie 2014, a fost abrogat prin Ordinul ministrului justiției nr. 3.431/C/2019 pentru aprobarea formularelor de avize de înscriere privind înregistrările efectuate în Registrul Național de Publicitate Mobiliară și a instrucțiunilor de completare a acestor formulare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 5 septembrie 2019.

autorizarea operatorilor și efectuarea înscrierilor în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 298/2002, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 1 septembrie 2000, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

(2) Polițele de asigurare în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân valabile până la data efectuării ultimei înscrieri asigurate prin polițele respective sau, după caz, până la data expirării valabilității polițelor.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Legea nr. 196/2020 care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 297/2018 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. II. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Justiției, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 120/C/2011 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, se va modifica, în mod corespunzător, pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei legi referitoare la organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere.

Art. III. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Autoritatea de Supraveghere a Registrului Național de Publicitate Mobiliară, prin ordin al ministrului justiției, va adopta procedura pentru reactivarea avizului stins din eroare și indisponibilizarea în Registru a bunurilor pe perioada analizei cererii de reactivare.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

